

[Himmelstrup.]

gelsen, og som ogsaa nu den ærede socialdemokratiske Ordfører fremhævede, at Pengemængden af de Grunde, der er anført, dels Udenrigshandelens særlige Karakter, dels det fortsat voksende Underskud i Stats-husholdningen, er i stadig Vækst, og at det derfor er naturligt at fortsætte ogsaa paa denne Maade altsaa med at opsuge en Del af Pengemængden gennem Optagelse af Statslaan af den Karakter, der er Tale om her.

Sidst denne Lovgivning blev forlænget var i Maj Maaned i Aar, da de hidtil gældende Bestemmelers Gyldighed blev forlænget for et Tidsrum af 6 Maaneder, og den Ændring, som er foretaget i det foreliggende Lovforslag sammenholdt med de hidtil gældende Bestemmelser paa dette Omraade, omfatter kun en Ændring, som findes i § 6, hvorefter der stilles i Udsigt, at den højtærede Finansminister med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg kan nedsætte Renten af disse Stats-Spareobligationer, den Rente, som i Øjeblikket maa beregnes til saa høj Sats som 4,1 pCt., saaledes som det nu er fastsat ved Loven af 3. Juli 1942.

Denne Bestemmelse svarer for saa vidt til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. V. Buhl gjorde gældende, at de Rentesaetser, som er fastlagt ved dette Lovforslag, maaske er rigeligt høje i Sammenligning med det almindelige Indlaansrenteniveau her i Landet. Allerede i Maj Maaned, da dette Lovforslag var til Behandling, blev der fra forskellig Side her i Salen gjort opmærksom paa, at der maaske var Anledning til at sænke Renten for disse Stats-Spareobligationer en lille Smule, og det er altsaa det, den højtærede Finansminister paatænker, men han har dog ikke ment at ville gøre det straks, han aabner sig Adgang til at gøre det i Løbet af det Aar, hvor Loven skal gælde.

Den højtærede Finansminister nævnte ogsaa i sin Fremsættelsestale, at han kunde tænke sig under Lovforslagets Behandling her i Tinget at gennemføre Ændringer, saaledes en Ændring i § 8 og en Ændring i § 2. Det ærede Medlem Hr. V. Buhl har allerede omtalt Ændringen i § 8, som skulde gaa ud paa, at de 5-aarige Statsgældsbeviser for Fremtiden skulde kunne købes ikke alene af private, men ogsaa af Pengeinstitutter, og det ærede Medlem var ikke nogen Tilhænger af denne Ændring. Det er jeg ked af, for jeg tror, det bliver nødvendigt at foretage en Ændring i den Henseende; jeg er bange for, at den højtærede Finansminister kan komme til at staa over for det Tilfælde, at han ikke

kan faa afsat væsentlig af sine 5-aarige Obligationer, hvis der ikke aabnes Adgang for større Kredse end hidtil til at købe dem. Da man i 1942, da en Lovgivning paa dette Omraade første Gang blev gennemført, bestemte, at de 5-aarige Obligationer kun maatte købes af private og ikke af Pengeinstitutterne, var det vel fordi man regnede med, at saafremt der aabnedes Pengeinstitutterne Adgang til at købe 5-aarige Obligationer, vilde de afholde sig fra at købe 10-aarige, idet Pengeanbringelser i korte Obligationer, det mente man, var lettere at overse; hertil kom, at man paa det Tidspunkt mente at kunne skaffe tilstrækkelig Afsætning for de 5-aarige Obligationer, saafremt man blot gav Privatpersoner og Erhvervsvirksomheder Adgang til at købe dem. Den Betragtning viste sig at være rigtig. Baade med Hensyn til 10-aarige Obligationer og 5-aarige Obligationer har Udstedelsen og Salget været meget omfattende, men jeg tror, man maa være enig med den højtærede Finansminister i, at saafremt der ikke sker en Ændring paa det Omraade, saaledes at ogsaa Pengeinstitutterne faar Adgang til at købe 5-aarige Obligationer, vil man risikere, at de vil ophøre med at købe 10-aarige Obligationer, og i den Situation, man nu staar i, vil baade Privatfolk og Erhvervsvirksomheder afholde sig fra at lægge Penge fast paa saa langt et Aaremaal. Jeg tror, den Betragtning, som den højtærede Finansminister har anlagt paa dette Omraade, og som jeg har forstaaet har vundet Tilslutning ogsaa inden for Seddelbankens Ledelse, er helt igennem rigtig. I 1943 blev Renten nedsat for de 10-aarige Obligationer vistnok fra 3 pCt. til 2½ pCt., og jeg kunde godt tænke mig, at der under Hensyn til de almindelige Indlaansrenteforhold, som foreligger her i Landet for Tiden, kunde være Anledning til at sænke Rentesaetsten ogsaa paa de 5-aarige Obligationer en lille Smule, men det er Ting, vi kan tale om i det Udvalg, som jeg formoder vil blive nedsat til Behandling af dette Lovforslag. Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsiige vor Medvirken til Lovforslagets Gennemførelse.

Aksel Møller: Principielt er Det konservative Folkepartis Rigsdagsgruppe enig i, at dette Lovforslag bør vedtages. Saaledes som den højtærede Finansminister ved sin Fremsættelsestale redegjorde for den pengepolitiske Situation i nogle korte Rids, er Motiverne for den Opsugning af ledige Penge, som fandt Sted ved disse Lovforanstaltninger, bestandig til Stede. Man kan vel siige, at den Fremgangsmaade, som de